

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Grześ

Protokolant: p.o. staż. Agnieszka Sobczak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu – Ewy Zawadzkiej,

po rozpoznaniu na rozprawie sprawy skazanego:

D. E., syna D. i R. z domu V., ur. (...) w P.,

w przedmiocie wydania wyroku, łącznego odnośnie kar podlegających wykonaniu orzeczonych:

I. Wyrokiem Łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z 30.09.2016 r. sygn. II K 303/16, tj. kary ograniczenia wolności w wymiarze 12 miesięcy po 20 godzin miesięcznie,

II. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 10.01.2018r. sygn. VI K 910/17, tj. kary pozbawienia w wymiarze 3 miesięcy i kary ograniczenia wolności w wymiarze 9 miesięcy po 30 godzin miesięcznie, podlegającej wykonaniu co do kary pozbawienia wolności od 6.09.2018r. – 3.12.2018r.

III. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 02.05.2018r. sygn. VI K 310/18, tj. kary ograniczenia wolności w wymiarze 10 miesięcy po 30 godzin w stosunku miesięcznym,

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 30.05.2018r. sygn. VI K 146/18, tj. kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy,

orzeka:

1. Na podstawie art. 569 kpk i art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 i 4 kk i art. 87 § 1 kk, łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, orzeczone Wyrokami wyżej wskazanymi w pkt I, II, III i IV i wymierza skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jeden) roku i 10 (dziesięć) miesięcy;

2. Na podstawie art. 576 § 1 kpk, z chwilą uprawomocnienia się wyroku łącznego, wyroki podlegające połączeniu nie ulegają wykonaniu w zakresie objętym niniejszym wyrokiem łącznym;

3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 1 części rozstrzygającej, zaliczyć okres pozbawienia wolności - od 5.06.2017 r. do dnia 6.06.2017 r. z wyroku Sądu Rejonowego Poznań- Nowe Miasto i Wilda sygnatura akt VI K 910/17;

4. Na podstawie art. 626 § 2 kpk w zw z art. 29 ust 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 123 poz. 1058 z późn. zm.) oraz § 4 ust. 3 i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu na rzecz adw. J. W. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych w tym 23% VAT,

5. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych oraz opłaty.

/-/ SSR Robert Grześ

UZASADNIENIE

Pismem złożonym dnia 10 września 2018r. przez Areszt Śledczy w P., wniesiono o połączenie wyrokiem łącznym kar wymierzonych D. E. wyrokami podlegającymi wykonaniu.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

D. E. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 21.07.2014r. sygn. VI K 656/14 na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 14.09.2014r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności. Wyrok został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30.09.2016r. sygn. II K 303/16.

II. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11.09.2014r. sygn. VI K 850/14, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 10.06.2015r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 87 dni pozbawienia wolności. Zastępczą karę pozbawienia wolności wykonano w okresie od 30.11.2015r. do 25.02.2016r.

III. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 15.12.2014r. sygn. VI K 1290/14 na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 13.07.2015r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 150 dni pozbawienia wolności. Zastępczą karę pozbawienia wolności wykonano w okresie od 25.02.2016r. do 24.07.2016r.

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 12.08.2015r. sygn. II K 450/15 na karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 20.01.2016r. zamieniono karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30.09.2016r. sygn. II K 303/16.

V. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10.12.2015r. sygn. VI K 1114/15 na karę 100 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Postanowieniem z dnia 14.11.2016r. karę grzywny zamieniono na zastępczą karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 08.05.2018r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, podlegającą wykonaniu w okresie od 24.03.2019r. do 03.05.2019r.

VI. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30.09.2016r. sygn. II K 303/16 na karę łączną 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Postanowieniem z dnia 07.12.2017r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 111 dni pozbawienia wolności, podlegającą wykonaniu w okresie od 03.12.2018r. do 24.03.2019r.

VII. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10.01.2018r. sygn. VI K 910/17 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę 9 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania

nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Kara pozbawienia wolności podlega wykonaniu w okresie od 06.09.2018r. do 03.12.2018r.

VIII. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 02.05.2018r. sygn. VI K 310/18 na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

IX. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.05.2018r. sygn. VI K 146/18 na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, podlegającą wykonaniu w okresie od 24.03.2019r. do 03.05.2019r.

Skazany D. E. ma 23 lata, wychowany był w rodzinie niepełnej, przed osadzeniem mieszkał wraz z matką, ojczymem i młodszym bratem. Ojciec skazanego przejawiał skłonności do nadużywania alkoholu i znęcał się nad rodziną. Stan zdrowia skazanego jest dobry, nigdy poważnie nie chorował, nie był leczony psychiatrycznie ani neurologicznie. W przeszłości dokonywał samouszkodzeń, obecnie jest do nich krytycznie ustosunkowany, tłumacząc, iż dopuszczał się tych czynów w czasach, gdy zażywał narkotyki.

Skazany był dotychczas ośmiokrotnie karany za przestępstwa. Od dnia 6 września 2018 r. przebywa w warunkach izolacji penitencjarnej. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w warunkach zakładu karnego typu zamkniętego w systemie programowanego oddziaływania. Z zadań wynikających z (...) wywiązuje się w sposób właściwy, a jego zachowanie należy uznać jako poprawne. Do tej pory nie był karany dyscyplinarnie, nie był również regulaminowo nagradzany. Skazany nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, w sposób właściwy układa relacje z innymi osadzonymi, a w stosunku do przełożonych zachowuje się zawsze w sposób regulaminowy, nie ma skłonności do skracania dystansu. W sposób właściwy dba on o higienę osobistą i porządek w celi mieszkalnej. W Areszcie Śledczym w P. przebywa z uwagi na fakt, iż oczekuje na dalsze czynności procesowe z jego udziałem. D. E. systematycznie korzysta z tzw. wypiski, jego aktualny stan konta wynosi 100,55 zł. W czasie wolnym korzysta z dostępnych zajęć kulturalno-oświatowych, czyta dostępną prasę, ogląda interesujące go programy telewizyjne. Kontakt zewnętrzny w formie widzeń, korespondencji, a także kontakt telefoniczny utrzymuje głównie z matką.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o następujące dokumenty znajdujące się w aktach sprawy: informację o pobytach i orzeczeniach /k. 2-6, 38-40/, odpisy wyroków i postanowień /k. 16, 17, 22-25, 26-27, 28, 31-32, 33, 34, 42, 43-44/, kartę karną /k. 46-48/, opinię o skazanym z Aresztu Śledczego w P. /k. 52-56/.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Karę łączną zaś w myśl przepisu art. 85 § 1 k.k. orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zgodnie zaś z § 2 cytowanego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – art. 85a k.k.

Odnosząc przytoczone powyżej przepisy do wyroków stanowiących przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie, Sąd stwierdził, że istnieją podstawy do połączenia kar jednostkowych wymierzonych wyrokami opisanymi w pkt VI-IX, albowiem za przestępstwa te zostały wymierzone kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności, w tym jedna z kar ograniczenia wolności została następnie zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności, a zatem kary podlegające łączeniu oraz podlegające wykonaniu, czyli takie, w stosunku do których nie została jeszcze zakończona procedura ich wykonywania, w tym również te, co do których nie uruchomiono jeszcze procedury ich wykonywania. Wobec powyższego Sąd Rejonowy połączył skazanemu kary wymierzone w wyrokach opisanych powyżej. Poszczególne kary jednostkowe pozbawienia wolności, jakie wymierzono skazanemu wynosiły 3 miesiące i 10 miesięcy pozbawienia wolności, a kary ograniczenia wolności 12 miesięcy (zamieniona następnie na zastępczą karę pozbawienia wolności),

9 miesięcy oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności. Zgodnie z art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Kierując się przesłankami z art. 86 § 1 k.k. wymierzona kara łączna pozbawienia wolności mogła kształtować się zatem w zakresie od 10 miesięcy pozbawienia wolności (przy pełnej absorpcji) do 2 lat i 4 miesięcy oraz 15 dni pozbawienia wolności (przy pełnej kumulacji).

Wskazać należy, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które zostały wymierzone kary podlegające łączeniu. Chodzi tutaj o bliskość kwalifikacyjną i czasową czynów oraz tożsamość osoby (osób) pokrzywdzonych. Im większa występuje zbieżność pomiędzy w/w czynnikami w rozważanych przestępstwach, tym bardziej kara łączna winna grawitować w kierunku pełnej absorpcji. Nadto, kara łączna stanowić ma syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny. Pierwszeństwo przy wymiarze kary łącznej winny mieć dyrektywy prewencyjne w odniesieniu do sprawcy, ujęte w art. 53 § 1 k.k. (por. komentarze do art. 86 k.k.: pod redakcją Andrzeja Zolla, Zakamycze 1998, teza 7; Jacka Giezka, LEX 2007, teza 4; Piotra Kardasa, Zakamycze 2004, teza 20,24,27,46, nadto wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2008r. w sprawie II Aka 129/08 i Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 października 2007r. w sprawie II Aka 183/07). Kara łączna orzekana w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę – poprzez pryzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych – kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach. Tak więc kara łączna nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, swoista premia, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości – pozostających w realnym zbiegu – przestępstw. Okoliczności mające miejsce po podlegających łączeniu skazaniach nie są co prawda pozbawione znaczenia (chodzi przede wszystkim o przebieg procesu resocjalizacji sprawcy – zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 września 1998r., II Aka 181/98, Prok. i Pr. 1999, z. 4, poz. 24; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 kwietnia 1994r., II AKr 26/94, KZS 1994, z. 5, poz. 14), jednakże nie należy przydawać im rangi decydującej. Jest to wyłącznie kryterium subsydiarne – w tym zakresie należy podzielić pogląd wyrażony w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22.11.2006r., II Aka 218/06, KZS 2006/12/23. Przy wymiarze kary łącznej nie może zostać także pominięta liczba popełnionych przestępstw. W orzecznictwie przyjmuje się, że im większa liczba przestępstw, tym surowsza powinna być wymierzona za nie kara łączna, zaś orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20.09.2001r., II Aka 154/01). Im większa jest liczba popełnionych przez skazanego przestępstw, tym bardziej uzasadnione jest stosowanie zasady kumulacji przy orzekaniu kary łącznej (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7.05.2014r., II Aka 92/14, LEX nr 1493737; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29. 01.2014 r., II Aka 271/13, LEX nr 1425429).

Odnosząc powyższe zapatrywania prawne do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że nie wszystkie przestępstwa, których dopuścił się skazany były do siebie podobne, dwa z nich bowiem były skierowane przeciwko przeciwdziałaniu narkomanii, natomiast jedno przeciwko mieniu. Popełnione zostały na przestrzeni dość krótkiego okresu czasu, albowiem dzielił je upływ około 5 miesięcy, popełnione zostały na szkodę różnych podmiotów, dokonane zostały w różny sposób. W przekonaniu Sądu Rejonowego nie sposób na etapie kształtowania kary łącznej ignorować okoliczności, iż D. E., pomimo młodego wieku, jest osobą już wielokrotnie karaną. Stosowane wobec niego do tej pory kary, w tym kara pozbawienia wolności, winny być postrzegane jako mało skuteczne, skoro nie zapobiegły powrotowi do przestępczego procederu. Przekonuje to do wniosku, że skazany jest sprawcą niepoprawnym i przestępczy proceder ulega w jego przypadku swoistej progresji. Wskazać jednak należy, iż skazany ma w Areszcie Śledczym opinię pozytywną, zachowuje się w sposób poprawny, przestrzegając obowiązujących w jednostce zasad, uczestnicząc w organizowanych zajęciach kulturalno-oświatowych. Nadto skazany nie był karany dyscyplinarnie. Kierując się tymi przesłankami, jak również faktem ośmiokrotnej karalności skazanego, a także pozytywną opinią z jednostki

penitencjarnej, Sąd stosując zasadę częściowej absorpcji, wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Brak było zatem w ocenie Sądu Rejonowego jakichkolwiek przesłanek, ażeby w odniesieniu do skazanego wymiar kary łącznej oprzeć na zasadzie całkowitej absorpcji, zaś jedyną przemawiającą za mniejszym, aniżeli sumaryczny, wymiarem kary łącznej, jest przesłanka w postaci pozytywnej opinii o skazanym z miejsca odbywania kary (pkt 1 wyroku).

Nadto Sąd zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w okresie od 05.06.2017r. do 06.06.2017r. z wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10.01.2018r. sygn. VI K 910/17.

Na rzecz adw. J. W. Sąd zasądził kwotę 147,60 zł w tym 23% VAT w oparciu o przepisy ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Zważywszy na sytuację finansową skazanego, który w chwili obecnej odbywa karę pozbawienia wolności, zaś w zakładzie karnym nie jest zatrudniony, Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego i nie wymierzył mu opłaty (pkt 5 wyroku).

/-/ SSR Robert Grześ